

[Justitsministeren.]

drøfte mulighederne for at iværksætte en undersøgelse med rådet for trafikikkerhedsforskning.

Inge Fischer Møller: Jeg vil takke justitsministeren for svaret og oplyse, at jeg har noget materiale, som jeg gerne vil overlade til justitsministeren, og som bl. a. kan danne baggrund for undersøgelsen.

Når nu spørgsmålet om bilruder bliver drøftet, vil jeg høre justitsministeren, om det i den kommende undersøgelse er muligt at inddrage problematikken omkring frontruder. Af en artikel i Ugeskrift for Læger fremgår, at de såkaldte hærdede forruder er farlige i ulykkestilfælde. Af artiklen fremgår også, at det for danske læger og befolkningen synes at være ukendt, at man i USA, Canada, Norge og Italien har gjort en ny type sikkerhedsruder obligatoriske i nye biler. Det drejer sig om den såkaldte HPR-rude, lidt mere populært kaldet den lamineerede rude. På baggrund heraf synes jeg, det er relevant også at inddrage denne problematik i den kommende undersøgelse.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan i anledning af det sidste spørgsmål sige, at den gældende regel i udstyrsbekendtgørelsen foreskriver, at der ikke ved brud på forruden må kunne fremkomme skarpe og farlige splinter, men jeg skal da ikke se bort fra, at det muligt kan være tilfældet, at det sker alligevel.

Spørgsmålet om en ændring af reglen, altså om der skal påbydes lamineerede eller lignende ruder, som er mindre farlige, er allerede taget op til overvejelse i justitsministeriet, og når resultatet af overvejelserne foreligger, vil det formentlig give sig udslag i en ny regel.

I øvrigt vil jeg gerne takke fru Inge Fischer Møller, fordi hun har lovet at stille sit materiale til rådighed. Det vil indgå i det materiale, vi skal bruge under vore undersøgelser.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgertiden var dermed til ende.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 1, der var:

Fortsættelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

Forhandlingen genoptoges.

Orla Møller: Der skal nok være dem, der synes, at denne åbningsdebat i nogen grad kom til at minde om et andendagsgilde. Det var, som om der manglede lidt af gejsten og gnisten og feststemningen, der ofte har været, og i hvert fald den store politiske dramatik og de hårde udfald. Jeg siger ikke dette for at kritisere hverken formen for eller indholdet af denne debat, for efter min opfattelse rummer den debat, vi har haft i det sidste par dage, nogle særdeles løfterige perspektiver. Jeg tænker i denne forbindelse naturligvis først og fremmest på alle de mange positive udtalelser, der er kommet om et samarbejde i tinget. Skal der laves politisk arbejde, så er det en fornuftig ting, hvis vi samler os sammen om at finde de bredest mulige løsninger, når dette er gør-ligt.

Der er grund til at notere den åbenhed, der er kommet til udtryk i så godt som samtlige ordførertaler i denne debat. Den konservative ordfører, hr. Poul Schlüter, betonedede dog, at der stadig væk var et alternativ til den nuværende regering i VKR-partierne, og jeg skal ikke presse citronen alt for hårdt ved at konstatere, at det måske var nødvendigt at sige det, når man i øvrigt kunne få den fornemmelse af debatten her, at samtlige partier tilsyneladende var ude efter at fastslå, at de havde manøvrerfrihed til at gå ind i et bredt samarbejde.

Jeg kan ikke lade være med at spolere idyllen en lille smule. Det er måske nærmest, sådan som debatten har formet sig, ved at være lidt af en fejltagelse, men jeg kan alligevel ikke lade være. Hr. Poul Schlüter havde to punkter, som jeg godt vil trække frem. Jeg er enig med hr. Poul Schlüter i, at forudsætningen for omstillingen i vores erhvervsliv er, at der bliver kapital til rådighed ikke bare for investeringerne, det kan vi hurtigt blive enige om, men også for omstillingsprocessen, for omskoliningsprocessen. Men det giver udgifter på statsbudgettet. Og når man samtidig ønsker endnu bedre afskrivningsregler — forslag i den retning er også bebudet fra regeringens side — så medfører det en nedgang i indtæg-